

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24543/2024
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Дарко Милисављевић из ..., против тужене ББ из ... чији је пуномоћник адвокат Перо Нединић из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 504/24 (2022) од 16.07.2024. године, у седници одржаној дана 19.12.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 504/24 (2022) од 16.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гж 504/24 (2022) од 16.07.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Петровцу на Млави П 849/22 од 28.02.2024. године ставом првим изреке, утврђено је да је тужена сметала тужиоца у последњој мирној државини службености пролаза преко к.п. .. у к.о. ..., ближе описаној у овом ставу изреке на тај начин што је 01.08.2022. године у преподневним часовима забранила тужиоцу да пролази трасом службености пролаза преко к.п. .. и да користи две просторије у објекту број 3 који се налази на к.п. .. уз озбиљну претњу да ће булдожером порушити овај објекат чиме је тужиоца онемогућила у дотадашњем несметаном коришћењу ових непокретности. Ставом другим изреке, забрањено је туженој да на начин утврђен овим решењем и сличан начин смета тужиоца у државини службености пролаза преко наведене к.п. .. у к.о. Петровац на Млави и у државини предметних просторија у објекту број 3 који се налази на истој парцели. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу плати на име трошкова парничног поступка износ од 516.670,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гж 504/24 (2022) од 16.07.2024. године, ставом првим изреке делимично је одбијена је као неоснована жалба тужене и

потврђено првостепено решење у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепеног решења тако што је обавезана тужена да тужиоцу плати на име трошкова парничног поступка износ од 466.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, позивајући се на члан 404. ЗПП.

Тужилац је одговорио на ревизију тужене. Трошкове ревизијског поступка је тражио и определио.

Према члану 404. став 1. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр. 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Побијаним правноснажним решењем одлучено је о тужбеном захтеву ради сметања државине, којим је утврђено да је тужбени захтев тужиоца основан. О овом праву тужиоца, нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, а на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке. Ревизијски наводи којима се указује на битну повреду одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање нису посебно разматрани јер се посебна ревизија не може изјавити из ових законских разлога, већ само због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни суд је нашао ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 452. став 5. ЗПП прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

Имајући у виду одредбе Закона парничном поступку из којих произлази да је ревизија у државинском спору искључена, то је Врховни суд утврдио да је ревизија недозвољена те је применом члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника адвоката за састав одговора на ревизију тужиоцу нису били потребни у смислу одредбе члана 154.

Закона о парничном поступку. Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу трећем изреке донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић